

„Tak ja posielam vás“

15

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľuďom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Dobrý večer, priatelia, prajem vám požehnanú a príjemnú sobotu. Naozaj robíte maximum, aby sa chlapec z Montany cítil ako doma. Na ceste je ozajstný sneh a pre niektorých z vás to bolo asi trochu zastrešujúce, tu na juhu, kde snehovej nádielky nemávate veľa. No ďakujem za vaše prekonanie živlov a za to, že ste sa dnes večer rozhodli prísť.

Je pre mňa prednosťou študovať s vami tú najdôležitejšiu prácu, aká bola kedy ľuďom zverená. A o akú prácu sa jedná, trieda? Rozvoj charakteru. Citát z **Education {Výchova}**, s. 225. Povedzte ho so mnou. Pamätajte, že je to požiadavka kurzu, musíte sa ho naučiť naspamäť, kým skončíme náš seminár. Takže podme: „**Rozvoj charakteru je tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľuďom zverená, a nikdy predtým nebolo jeho usilovné štúdium také dôležité ako teraz.**“ Mnohým z vás to šlo lepšie pri poslednom slove, než pri zvyšku citátu. Rozvoj charakteru je naozaj tá najdôležitejšia práca a nikdy nebola dôležitejšia ako teraz, lebo Kráľ príde skoro.

No práce máme ešte veľa. **Musíme hlásať evanjelium každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu {Zj 14,6} a máme pripraviť aj svoje vlastné životy. {Zj 14,7}** Avšak opäť, úspešné dokončenie obidvoch týchto úloh závisí od jednej a tej istej veci, a síce od rozvoja charakteru ako mal Kristus. Lebo nemôžeme byť ani efektívnymi svedkami Kráľa ani vhodnými občanmi kráľovstva, ak nemáme Kristovu povahu. Moji drahí priatelia, nezostáva veľa času. **A aby sme nadobudli Kristov charakter, na to treba čas. {5T 618.1}** Nesmieme si dovoliť ním plytvať. Ďakujem, že ste sa vrátili a usilovne študujete so mnou, čo povedal Pán o tom, ako máme spolupracovať pri budovaní charakteru.

Sami nedokážeme nadobudnúť povahu akú má Kristus, musíme byť menení „od slávy k sláve,“ skrze koho? „**Ducha Pánovho.**“ {2 Kor 3,18} No Svätý Duch nás nemôže zmeniť, ak nespolupracujeme. Je životné dôležité, aby sme vedeli, ako máme spolupracovať. A v tomto štádiu nášho seminára skúmame to dvojité opatrenie milosti a to, čo umožňuje. Toto dvojité opatrenie milosti nachádzame, keď pokľakneme pri úpäť kríža: symbolizuje ho **krv a voda vytekajúca z prebodnutého Ježišovho boku. {Ján 19,34}** Pozorne sme študovali, že krvou sme ospravedlnení a vodou sme posvätení. A práve pomocou tohoto dvojitého opatrenia milosti sa v nás obnovuje Kristova sláva. Krv tvorí základ. Voda dáva silu. A keď sa učíme spolupracovať s Duchom Svätým, symbolizovaným vodou, môžeme budovať chrám charakteru na Božiu slávu, ktorý nielenže prečká čas, ale potrvá večne. Amen? {Amen} Potrvá večne. Lenže taká povaha sa musí budovať na skalnom podklade spravodlivosti z viery v Krista samotného.

A moji drahí priatelia, ak chceme úspešne budovať taký charakter, musíme byť mocne a správne motivovaní. Zopakujem to: Musíme byť mocne a správne motivovaní. Prečo? Lebo si to žiada húževnaté a vytrvalé úsilie, ak chceme spolupracovať s pretvárajúcou mocou Ducha Svätého. Ako sme už povedali, musíme sa učiť **strážiť svoje srdce**, ako? **Nadovšetko. {Pr 4,23}** Vyžaduje si takáto „ostrážitosť“ určité množstvo úsilia? Oj, určiteže áno. A prečo sa musíme učiť strážiť si svoje srdce s maximálnym úsilím? Lebo „**ako človek zmýšľa vo svojom srdci, taký je.**“ {Pr 23,7} A pamätajte, charakter je práve v tomto. Je to aktivita srdca. A srdce, ako sme si ho definovali, je fakticky duša, lebo zahŕňa tak intelekt ako aj city.

Ako sa nazýva činnosť intelektu? Myšlienky.

Ako sa nazýva aktivita našich sklonov? Pocity.

Pamätáte si našu pracovnú definíciu charakteru? **„Myšlienky a pocity spoločne vytvárajú mravný charakter.“** Citát zo **Svedectiev - Testimonies, zv. 5, s. 310**. Je potom len jasné, že ak ideme budovať charakter aký má Kristus, musíme sa naučiť strážiť si svoje myšlienky a pocity s maximálnym úsilím. Amen? {Amen} Musíme sa naučiť zmysľať ako Kristus. **Nech je také zmysľanie vo vás, aké bolo aj v Kristu Ježišovi. {Fil 2,5}** Byť kresťanom je celé práve o tomto. Je to oveľa viac než len pekné rečičky a slušné správanie. Je to v prvom rade a nadovšetko naše správne myslenie. Amen? {Amen} Moji drahí priatelia, často klameme sami seba, keď si nahovárame, že si počíname celkom dobre, keď hovoríme a konáme ako sa má, že vtedy sme kresťania a pritom nimi vôbec nemusíme byť. Možno nie ste to, čo si o sebe myslíte, že ste, no určite ste takí, ako uvažujete. **„Ako človek zmysľá vo svojom srdci, taký je.“** {Pr 23,7} A naučiť sa ovládať svoje myšlienky, si vyžaduje húževnaté, vytrvalé úsilie.

A to si zasa žiada silnú motiváciu. Vy a ja sa vytrvalo nebudeme učiť **podrobovať každú myšlienku Kristovej poslušnosti {2 Kor 10,5}** - čo je, pamätajte, náš cieľ - nikdy nevytrváme v dosahovaní tohto cieľa, pokiaľ nebudeme neprestajne mocne motivovaní. A dnes večer chcem s vami uvažovať o tom, čo je jedinou, dostatočne silnou a primeranou motiváciou. Dnešné štúdium je veľmi dôležité. Pozrieme sa na to, akou úlohou nás Pán poveril. Pričom sám zaplatil nekonečnú cenu, aby zadovážil krv a vodu, to načisto dostatočné dvojité opatrenie milosti, ktorým sa v nás môže kvôli Kristovi obnoviť Božia sláva, a poveril nás pozoruhodnými a dobre známymi slovami. Dnešná úloha sa nazýva **„Tak ja posielam vás“**. Oj, práve na význam tohto jednoduchého, ale pozoruhodne obsažného poverenia potrebujeme zamerať svoju pozornosť.

Čo však musíme urobiť skôr, než otvoríme Bibliu? Otvoriť svoje srdcia... Pamätáme sa? Nikdy neotváraj Bibliu, ak si neotvoril čo? Svoje srdce. Prosím, pokľaknite so mnou na chvíľku k tichej modlitbe a osobne pozvite Ducha Svätého do svojich srdc. A dnes večer vás veľmi prosím o modlitby. Modlite sa aj za svojho brata.

Otče na nebesiach, ďakujem ti za tento svätostánok v čase, do ktoré ho sme vstúpili v tento svätý deň. A ďakujem ti aj za tento svätostánok v priestore, za túto svätú modlitebňu. Ďakujem ti, že čas a priestor je svätý, ak je prítomný tvoj Svätý Duch. A pozývam ho teraz, tvojho Ducha: Príď na toto miesto! Naplň každý okamih tohto času. Čo je však najdôležitejšie, príď do našich srdc. Verím, že si tu medzi nami v zhromaždení, lebo si sľúbil, že „kde sa dvaja alebo traja zhromaždia v mojom mene, tam budem i ja uprostred nich.“ Ale nám nestačí, že ťa máme iba tu v zhromaždení vo svojom strede. Chceme ťa mať medzi sebou ako jednotlivci. A tak otvárame naširoko dvere svojho telesného chrámu a pozývame: „Vstúp, nebeský hosť, prosíme ťa, vstúp.“ Oživ a posilni naše duševné a duchovné schopnosti. Daj nám duchovnú schopnosť rozpoznávať, ktorú potrebujeme, ak máme vedieť pochopiť pravdu intelektuálne, zamilovať si ju svojím srdcom, a čo je najdôležitejšie, podriaď sa jej svojou vôľou. Pane Bože, prosím, pomôž nám zvlášť dnes večer porozumieť, ako môžeme a musíme byť správne motivovaní, aby sme vydržali budovať charakter ako mal Kristus, na slávu nášho Spasiteľa a teba - budovať charakter, ktorý obstojí a potrvá po celú večnosť. Prosím ťa, veď a riad' moje myšlienky a slová. Chcem hovoriť pravdu a len pravdu v tvojom mene. Daj, aby sa mi jazyk prilepil na podnebie, keby som mal povedať niečo, čo by prekrúcalo pravdu. Uvoľni však môj jazyk, veď ho a riad', aby som mohol jasne a presne zjaviť pravdu, aká je v Ježišovi. Odovzávam sa ti s celým svojím bytím za týmto účelom. Prosím, skloň sa ku mne, aby si ma mohol použiť, o to ťa prosím v Ježišovom mene. Amen.

Názov našej lekcie **„Tak ja posielam vás“** pochádza z **Jána 20,21**. Sme v 15. lekcii na strane 34: **„Tak ja posielam vás.“ Ján 20,21: „Ježiš im znova povedal: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, ja tiež posielam vás.“** Toto bol preklad New King James. Známejší preklad King James znie: **„Tak ja posielam vás.“** Moji drahí priatelia, uvažujte so mnou o hlbokom význame toho poverenia. Ježiš nás poveruje

úlohou urobiť preňho to, čo on urobil pre Otca. Je to jasné? „**Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.**“

Načo poslal Otec Syna? Čo mal urobiť? Už sme to študovali: Poslal ho s dvojitým poslaním. S akým? Mal človeku zjaviť Božiu slávu a obnoviť Božiu slávu v ňom.

Moji drahí priatelia, prosím, uvedomte si, že Kristus nás poveril presne týmto, toto máme preňho urobiť. „**Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.**“ Vidíte, Ježiš sa práve chystá vrátiť k Otcovi. A plne si uvedomuje, že na Zemi sa musí naďalej správne predstavovať jeho charakter. Lebo koniec koncov, satan neprestane klamať ľudstvo a snažiť sa skresliť Boží charakter. Preto tu musí existovať niekto, kto uvedie veci na pravú mieru. Amen? Niekto musí zjavovať pravdu o Božej povahe. A kto to má byť? Majú to byť jeho učeníci, tí, čo sa podriadili jeho vláde a jeho výcviku, lebo o tom je učeníctvo: znamená to podriaďovať sa disciplíne a vláde Ježiša Krista. Toto znamená byť jeho ľuďom.

Počúvajte tento pozoruhodný citát zo **Steps to Christ {Cesta ku Kristovi}, s. 115: „Božie deti sú povolané byť predstaviteľmi Krista, zjavovať Pánovu dobrotu a jeho milosrdenstvo. Tak ako nám Ježiš zjavil skutočnú Otcovu povahu, aj my máme Krista zjavovať svetu, ktorý nepozná jeho nežnú a súcitnú lásku. „Ako si Ty mňa poslal do sveta,“ hovorí Ježiš, „presne tak aj ja som ich poslal do sveta.“**“ Vidíte priamu paralelu medzi Kristovou úlohou pre ľudstvo, ktorú dostal od Otca, a našou úlohou, ktorú nám dal Ježiš? Je jasná a priamočiara. Moji drahí priatelia, prosím, uvedomte si tú veľmi vážnu zodpovednosť, ktorú berie na seba ten, čo o sebe tvrdí, že je „kresťan“. My ako takí máme byť Kristovi vyslanci. Očakáva, že ho budeme reprezentovať, sprítomňovať, v tomto svete.

A uvedomte si, že svet má právo robiť si závery, aký je Ježiš Kristus na základe počínania kresťanov. Súhlasíte? Naozaj má? Veru má. Máme byť živými epištolami, ktoré poznajú a čítajú všetci ľudia. A poslanstvom, ktoré prinášame, je zjavenie toho, aký je Ježiš Kristus. Je to veľkolepá zodpovednosť, však? Naliehavo ťa žiadam, môj brat, moja sestra, neber Kristovo meno nadarmo! Nehovorím tu o používaní vulgárnej reči. Hovorím o oveľa rafinovanejšej forme brania jeho mena nadarmo. Hovorím o tvrdení, že som kresťan, kým moja povaha je nekresťanská. Je to branie jeho mena nadarmo? Ó, áno, jednoznačne je.

Jedno z najstrašnejších a najvážnejších obvinení v Písme vyslovuje Boh proti svojmu vyvolenému národu. Hovorí o ňom: „**Môjmu menu sa rúhajú medzi pohanmi kvôli vám.**“ „**To kvôli vám sa medzi pohanmi rúhajú Božiemu menu.**“ {Rim 2,24} Vidíte, všade boli známi ako Bohom vyvolený národ, lenže reprezentovali ho správne? Hovorili pravdu o jeho charaktere? Nie, a vďaka týmto mŕtvym epištolám Boh dostal veľmi zlú reklamu. Moji drahí priatelia, Boh chráň, aby bolo nad niekým tuná vznesené také obvinenie. „**Rúhajú sa môjmu menu pre vás.**“

A trvám na tom, že zodpovednosť, ktorá spočíva na nás kresťanoch adventistoch siedmeho dňa je obzvlášť veľká, lebo viete, my sa vyhlasujeme nielen za kresťanov, ale tiež za Božie ostatky s veľmi osobitným a svätým poslaním ktoré máme dosiahnuť v týchto záverečných hodinách histórie zeme. Amen? {Amen} Verím tomu z celého srdca, moji drahí priatelia. Nerobí nás to lepšími ako sú iní, no lepšie ti bude je veriť, že nás to robí zodpovednejšími než kohokoľvek iného. {Amen.} Máme veľmi vážnu zodpovednosť.

Boli sme pripravení a označení a dostali sme osobitné poslanstvo, aby sme ho hlásali každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu. Aké poslanstvo? Poslanstvo troch anjelov. Ako sa začína? „**Mal večné evanjelium...**“ {Zjav 14,6} Oj, prosím, nezabudnite na kontext. Nie je možné, aby sme správne hlásali trojanjelské poslanstvo, pokiaľ nemáme večné evanjelium. „**Majúc večné evanjelium, volal mohutným hlasom: „Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu.“**“ Čo znamená vzdať Bohu slávu? Zjavovať jeho charakter v tom našom, moji priatelia. Povedzte mi prosím, ako môžeme úspešne splniť svoje poslanie a ohlasovať toto poslanstvo, ak sami nezjavujeme Boží charakter? Čím by sme vzdávali Bohu slávu? Trvám na tom, že preto ešte väčšia zodpovednosť spočíva na pleciah kresťanov adventistov siedmeho dňa.

Tu je iný citát z **Review and Herald, 30. apr. 1889**: „**Kristus prišiel predstaviť Otca ľuďom. Zjavil povahu Boha tomuto svetu. Satan predstavil Otca falošne. Vykreslil ho ako bytosť plnú pomstychtivosti, bez zhovievavosti, bez milosti, bez trpezlivosti a bez lásky. Odial ho svojimi vlastnými prívlastkami, lenže Kristus prišiel a vzal na seba ľudskú podobu, aby zjavoval ľuďom pravý Otcov charakter. A my máme zastupovať Krista pred svetom, tak ako on zastupoval Otca.**“ Vidíte tú priamu spojitosť? Ó, moji bratia a sestry, aká je to vznešená zodpovednosť! Aká vznešená myšlienka!

Ako môžeme teraz my splniť toto poslanie? Ako? Ako môžeme urobiť pre Krista to, čo on urobil pre Otca? Ako si nás môže použiť, aby sme zjavovali jeho slávu ľuďom a spolupracovali s ním, aby sa aj v nich táto sláva obnovila? Ako? Trvám na tom, že jedine tak, že den čo deň prideme k úpätiu kríža a vierou prijmemo to dvojité opatrenie milosti, symbolizované krvou a vodou. A priatelia moji, v bezprostrednom kontexte tohto poslanca máme obidve tieto opatrenia. Chceme, aby ste si všimli poradie, v ktorom sú predstavené. Je to veľmi významné. Pozrime sa na širší kontext poslanca.

Nájdeme ho u **Jána 20,21**. „**Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.**“ No všimnite si to v širšej súvislosti. Čítajme od 19. verša. **Ján 20,19**: „**Potom v ten istý večer, prvý deň týždňa, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi za zavretými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“**“ Ó, aké vzácne slová pozdravenia! Počuli ste ich? „**Pokoj vám.**“ Čo tie slová znamenajú? Všimnite si **20. verš**: „**A keď to povedal, ukázal im svoje...**“ čo? „**... svoje ruky a svoj bok. A tak sa zaradovali učeníci, keď videli Pána. Vtedy im zase povedal Ježiš...**“ **21. verš**: „**Vtedy im zase povedal Ježiš: „Pokoj vám!“**“ Čo znamená toto dvakrát opakované uistenie, že majú pokoj? Aký to má význam? Moji drahí priatelia, on ich uistuje, že na základe krvi sú ospravedlnení a preto majú pokoj s Bohom.

Pozrite si **Rim 5,1**. Čo nám tam hovorí? „**Keď sme teda ospravedlnení vierou, máme...**“ čo? „**... pokoj s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista.**“ Jedine na akom základe máme pokoj s Bohom? Sme ospravedlnení z čoho? Z viery. Z viery v jeho čo? **Rim 5,9**. „**... keď sme teraz ospravedlnení jeho krvou.**“ To vierou v Kristovu krv máme pokoj s Bohom. Verím, že práve kvôli tomuto, keď Ježiš prvýkrát povedal „**Pokoj vám**“, tak urobil čo? Na čo ukázal? Na svoje ruky. Čo mu vytekalo z prebodnutých rúk? Krv. A potom ukázal kam? Na svoj bok. Čo mu vytekalo z prebodnutého boku? Krv. Je to tak, ako vraví: „*Tento pokoj sa zakladá na mojej preliatej krvi. A preto na základe toho, čo som ja urobil, a vy ste to prijali vierou, máte pokoj s Bohom.*“ Vidíte, priatelia moji, na tomto základe musíme budovať chrám charakteru. A to je tá jediná správna motivácia k tejto činnosti.

Teraz pozorne sledujte, čo tým myslím. Je veľmi významné, že skôr, ako Kristus požiadal učeníkov, aby preňho niečo urobili, najprv ich dvakrát ubezpečil, že pokoj s Bohom už majú na základe toho, čo pre nich urobil on. Zdôrazňujem, že je to veľmi dôležité. Zopakujem to: Skôr ako poverí učeníkov a keď sa to ako ozvena donáša až k nám, skôr než poverí nás týmto pozoruhodným poslaním „**Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás,**“ o čom nás všetkých dvakrát uistuje? Že máme čo? Pokoj s Bohom na základe toho, čo on urobil pre nás. Ďalej, prečo je to také významné? Prečo je to také významné?

Moji drahí priatelia, je to preto, že Ježiš chce, aby sme boli správne motivovaní konať preňho to, čo on urobil pre Otca. Vidíte, preto to nepovedal takto: „*Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás, a keď pre mňa odvediete takú dobrú prácu ako ja preňho, vtedy budete mať pokoj s Bohom.*“ Bohu buď chvála, že to nepovedal takto. Amen? Keby to bol povedal, čo by sme museli robiť? Museli by sme si všetci vyhrnúť rukávy, ísť pracovať a pokúšať sa zaslúžiť si svoje prijatie a svoj pokoj s Bohom na základe svojej výkonnosti. Sledujete to? A Ježiš veľmi dobre vie, že ľudská povaha je príliš náchylná k tomu, aby to robila aj tak. Aby nás ochránil pred týmto veľmi ľudským sklonom, skôr ako nás požiadal, aby sme niečo preňho urobili, dvakrát nás uistil, že už sme prijatí a že máme pokoj s Bohom na základe toho, čo on urobil pre nás. Moji drahí priatelia, teraz budeme preňho pracovať nie preto, aby sme zaslúžili prijatie, ale preto, že už prijatí sme. Počujem „amen“? {Amen}

A to je mimochodom tá najsilnejšia motivácia, akú môže ľudské srdce poznať. Viete, prosím, pochopte ... - mimochodom, moderná psychológia a psychiatria to uznáva - pochopte, že tou najväčšou potrebou ľudského srdca je práve prijatie. Počuli ste? Čo potrebuje ľudské srdce najviac? Prijatie. A uvedomte si aj to, že najsilnejšie nás motivuje práve to, čo naplňa naše najväčšie potreby. Ste v obraze? Najsilnejšie nás motivuje to, čo naplňa naše najväčšie potreby. A čo je našou najväčšou potrebou? Byť prijatý. Tá potreba je taká silná, že každý z nás vyvíja kvôli nej veľké úsilie.

No každého človeka môžeme zadeliť do jednej z dvoch skupín - sú len dve - do jednej z dvoch skupín: tých, čo sa namáhajú, aby si zaslúžili prijatie, alebo tých, čo sa snažia, lebo sú vďační a cenia si to, že prijatí už sú. Postrehli ste to? Táto potreba byť prijatý je tak veľká, že všetci čokoľvek robíme, robíme kvôli nej. Každý však spadá do jednej z týchto dvoch kategórií: buď medzi tých, čo robia skutky, aby získali prijatie, alebo medzi tých, čo robia skutky, lebo prijatí už boli.

Očakáva sa od kresťana úsilie, keď má plniť svoje poslanie? Ó áno, moji drahí priatelia. Vyžaduje si to vytrvalé úsilie, aby sme pre Krista urobili to, čo on urobil pre Otca. A vždy, keď začnete hovoriť o úsilí v kresťanskom prežívaní, čo začnú ľudia takmer nevyhnutne robiť? Začnú sa ošivať a usúdia, že zabiehate kam? Do spravodlivosti zo skutkov. Ach, môj brat, moja sestra, teraz ma sledujte. Je ľudské úsilie bezpodmienečne skutkárске? Je? Je ľudské úsilie bezpodmienečne skutkárčenie? Sú to vždy skutky? Určite nie. Tak ako v spravodlivosti zo skutkov, dôrazne nie. Čo robí z ľudského úsilia zákonníctvo? Čo určí, či to je spravodlivosť zo skutkov, alebo nie? Čím to je? Je to motív, ktorý k nemu viedol, je tak? Práve motív v pozadí spôsobuje zásadný rozdiel. Ak vyvíjame úsilie, aby sme získali prijatie, čo je to? Sú to skutky, to je legalizmus.

Ak sa však snažím preto, lebo Ježiša veľmi milujem a cením si ho za ten bezplatný dar prijatia, za to, že mi ho za tak nekonečnú cenu dal ako bezplatný dar, a chcem robiť to najlepšie a byť to najlepšie, čo môžem, aby som mu ukázal, ako veľmi ho milujem a cením si ho za to, je to legalizmus? Tisíckrát nie. Je to **viera, ktorá pracuje z lásky a očisťuje dušu**. {Gal 5,6; 1 Pet 1,22} Súhlasíte? {Amen. Chvála Pánovi.}

Milí priatelia, som tu na to, aby som vám povedal, že nikto nepracuje tvrdsie než ten, koho motivuje láska. A nepokladá to za prácu ani za povinnosť. Je to preňho ozajstné potešenie. Amen? Je to potešenie.

Ó, bratia a sestry, prosím, vyhnime sa tej bezmyšlienkovitej reakcii, keď začneme hovoriť o ľudskom úsilí v kresťanskom prežívaní. Nie je to bezpodmienečne spravodlivosť zo skutkov či legalizmus. Či to tak bude, alebo nie je práve motív, ktorý je v pozadí. Keď počujeme a prijmeme to dvakrát opakované uistenie o pokoji, a vieme, že sme plne prijatí, ospravedlní z viery v Ježišovu krv, a tešíme sa z toho, že sme prijatí v Milovanom, a keď začneme chápať, akú cenu zaplatil Boh Otec a Boh Syn, aby sme mohli byť prijatí, naše srdcia zareagujú – teda aspoň by mali – láskou a vďačnosťou. Amen? A chceme robiť a byť to najlepšie, čo vieme, aby sme mu ukázali, ako veľmi ho milujeme.

A čo ho počujeme povedať? „**Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.**“ {Jn 20,21} „**Ak ma milujete, zachovávajúte moje prikázania**“ {Jn 14,15} *a týmto mi dovoľíte, aby som vo vás obnovil svoju povahu - Duchom zmocnenou a láskou motivovanou poslušnosťou. Lebo môj zákon je prepisom môjho charakteru.* {GC 434.1} „**Hospodinov zákon je dokonalý, pretvára dušu.**“ {Žalm 19,7} Keď ho milujeme a zachovávame jeho Ducha, ktorým je zvrchovaná láska k Bohu a nesebecká láska k ostatným. Amen? Zvrchovaná láska k Bohu nám umožňuje dodržiavať prvé štyri prikázania a nesebecká láska k ostatným posledných šesť. „**Láska je naplnením zákona.**“ {Rim 13,10} A keď z vďačnosti milujeme Krista za všetko, čo urobil, aby nás zachránil, o poslušnosti už ani nezmyslíame ako o povinnosti, ale ako o čom? Ako o prednosti a potešení. A meníme sa zvnútra von... Meníme sa od slávy k sláve.

Drahí priatelia, kiež porozumieme hlbokému významu toho dvakrát opakovaného uistenia o pokoji, ktoré predchádza povereniu: „**Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.**“ Len keď to

pochopte, môžeme byť správne a silne motivovaní, aby sme pre Krista robili to, čo on urobil pre Otca. Ďalej, keď nám položil tento pevný základ a keď nás náležite motivoval, poveruje nás: „**Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.**“

A čo robí okamžite po poverení? Prichádza rad na vodu. Čo robí Kristus? **Ján 20,21: „Ježiš im znova povedal: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.“ 22. verš: „A keď to povedal...“** čo urobil? **„Dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého.“** Tu je tá voda. Spomeňte si, voda symbolizuje Svätého Ducha. Čo sme teda našli priamo v texte tohto poverenia? Krv a vodu.

Vďaka krvi máme pokoj s Bohom. Vďaka vode sme vyzbrojení Božou mocou.

A s pokojom a silou, moji drahí priatelia, môžeme urobiť pre Krista to, čo on urobil pre Otca. Súhlasíte? {Amen} Môžeme. Môžeme. Ako pôsobí Duch Svätý, ktorého na nás dýchol? Čo robí Svätý Duch? **Kol 1,19-20: „Lebo sa zaľúbilo Otcovi, aby v ňom prebývala všetka plnosť, a aby skrze neho a v ňom zmieril všetko, čo je na zemi i v nebesiach, keď nastolil pokoj preliatím jeho krvi na kríži.“** V tomto je náš pokoj, a ten prebúda aký motív? Motív lásky. **2 Kor 5,14-15: „Ved’ nás ženie Kristova láska, nás, čo sme pochopili, že ak jeden zomrel za všetkých nás, všetci zomreli. A za všetkých zomrel preto, aby tí, čo žijú, nežili už viac seba, ale tomu, ktorý za nich zomrel a bol vzkriesený.“** Pokoj je základom. Sila je Duch Svätý. A čo robí Duch Svätý? **2 Kor 3,18 - to je ten text: „Keď my všetci s odhalenou tvárou...“** náš kľúčový text, **„akoby v zrkadle pozeráme na slávu Pána, premieňame sa na taký istý obraz čoraz väčšej slávy, a to všetko...“** čím? **„... mocou Ducha Pánovho,“** moji priatelia. Len Duch Svätý nás môže zmeniť. Nemôžeme sa zmeniť sami. To preto nám - aby sme mohli splniť poverenie - Kristus musel dať nadprirodzenú silu. Musel nás inšpirovať. Musel do nás vdýchnuť svojho Ducha, aby sme mali dosť sily urobiť preňho to, čo on urobil pre Otca.

Čo povedal Kristus o Duchu? **Ján 16,13-14: „Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje. A zvestuje vám aj to, čo príde. On oslávi mňa, lebo z môjho vezme a zvestuje vám.“** Veľmi zaujímavé. Čo hovorí Ježiš o Duchu, že urobí? **„On oslávi mňa.“** Všimnite si, že Otec posielal Syna, aby oslávil jeho. Ježiš posielal Ducha Svätého, aby oslávil seba.

No mám otázku: Oslavuje Duch Svätý Ježiša presne tak isto ako Ježiš oslávil Otca? Nie. Prečo? Ježiš oslávil Otca vo svojej viditeľnej osobe. Je tak? Mohol povedať: **„Kto videl mňa, videl Otca.“ {Ján 14,9} Bol odbleskom slávy svojho Otca. {Žid 1,3}** Je Duch Svätý tu na planéte Zem viditeľnou osobou? Nie. Duch Svätý teda zjavne oslavuje Krista iným spôsobom, než akým Kristus oslávil Otca. Ako teda oslavuje Duch Svätý Krista? Obnovením charakteru podobného Kristovi v nás, priatelia moji - vskutku tak. Obnovením charakteru podobného Kristovi v jeho ľude. Takto oslavuje Krista Duch Svätý.

Všimnite si tento pozoruhodný výrok z **Desire of Ages {Túžba vekov/Cesta lásky}, s. 671: „O Duchu Ježiš povedal: ‚On ma oslávi.‘ Spasiteľ prišiel, aby oslávil Otca zjavením Otcovej lásky. A Duch mal osláviť Krista zjavením Kristovej milosti svetu. Samotný obraz Boží sa má zreprodukovať v ľuďoch. Česť Boha a česť Krista je v stávke v zdokonaľovaní charakteru jeho ľudu.“** Ó, brat môj, sestra moja ... Uvedomte si, čo je tu v stávke. V prvom rade, ako Duch Svätý oslavuje Krista? Samučičký obraz Boží sa má zreprodukovať v ľuďoch, čiže v nás. Svätý Duch oslavuje Krista tým, že nás mení od slávy k sláve, do podoby Kristovho charakteru. Tým, že nás premieňa, že nám obnovuje myseľ a umožňuje, aby sme svojimi slovami a skutkami, ba áno, dokonca aj svojím vzhľadom až po hranice našich hriechom poškodených schopností zjavovali slávu - teda charakter Ježiša Krista.

Len musím pripomenúť, že aj keď robíme to najlepšie, čo vieme, dokonca aj pod vplyvom Ducha Svätého, stále je to aké? **Stále je to ďaleko od ideálu Božej slávy. Sme stále nedostatoční. {Rim 3,23}** To by nás však nemalo znechutiť. Pozrime sa na výrok dolu na strane 34. Citát z **Testimonies, zv. 2, s. 618: „Kristus vyžaroval mocný vplyv, lebo bol Synom Božím. My sme tak hlboko pod ním a tak**

veľmi nedostatoční, že aj keď urobíme najlepšie ako vieme, naše úsilie bude žalostné. Nemôžeme nadobudnúť a mať taký vplyv, aký mal on, no prečo by sme sa nemali vzdelávať, aby sme sa tomuto Vzoru priblížili do maximálne možnej miery a tak mali čo najväčší vplyv na ľudí.“ Moji drahí priatelia, aj tí najzbožnejší z Božieho ľudu sú stále iba chabým odrazom.

Ako to bolo v tom inšpirovanom výroku, o ktorý sme sa podelili včera večer? „Tí najušľachtilejší a najláskavejší ľudia sú len...“ čím? „... chabým odrazom božskej krásy Kristovho charakteru.“ {MB 49.2} Nemalo by vás to znechutiť. Pozrite, Boh od nás neočakáva, že budeme žiariť tak jasne ako slnko. Očakáva však, že budeme žiariť tak jasne ako vieme. Amen? Ježiš je odlesk slávy svojho Otca. {Žid 1,3} Zjavil nekonečne dokonalý charakter. Je Slnkom spravodlivosti, my sme v najlepšom prípade iba mesiac v splne. Amen? Dokonalý vo svojej sfére ako je on dokonalý vo svojej, žiariaci až po hranice našich hriechom poškodených schopností. No aj mesiac v splne je iba nepatrným odleskom božskej krásy Kristovho charakteru. Boh nám pomáhaj, aby sme sa pre lásku Kristovu snažili byť mesiacmi v splne, amen? Byť pre neho všetkým, čím len môžeme.

Vráťme sa k výroku z Desire of Ages {Túžba vekov/Cesta lásky}. Posledná veta je veľmi významná: „Česť Boha a česť Krista je v stávke v zdokonaľovaní charakteru jeho ľudu.“ Ó, bratia, sestry, každého, kto miluje Krista by toto malo silne motivovať. Pozrite, ak naozaj milujeme Krista, chceme mu vzdávať česť, či nie? Počujem „amen“? {Amen} Chceme si ho uctiť. A ako si ho môžeme uctiť? Tým, že ho predstavujeme správne. Preto je nám povedané, že česť Boha, česť Krista je v stávke v zdokonaľovaní charakteru jeho ľudu. V stávke je tu všetko... V stávke je tu všetko.

Dovoľte mi vyrozprávať vám jeden príbeh. Povedal mi ho otec, a ten ho počul od svojho otca. Môj starý otec bol kazateľom v cirkvi adventistov siedmeho dňa a môj otec práve tak. Môj starý otec, Boh mu žehnaj, vyučoval počas celej svojej služby na strednej škole Bibliu. A bol veľmi efektívnym učiteľom Písma. Viem to, lebo mnohokrát prišli za mnou striebro-vlasí svätci a povedali: „Nie si náhodou príbuzný Lylea Wallaceho?“ A ja sa vždy usmejem a poviem: „Áno, to je môj starý otec.“ A potom im zvyčajne zaslzia oči a hovoria: „Ani ti neviem vyjadriť, aký hlboký vplyv mal na môj život na jeho hodinách Biblie na strednej škole.“ Bol známy svojimi príbehmi, ktorými ilustroval duchovné pravdy. A môj otec mi porozprával tento. Kiežby som ho vedel povedať tak ako ho povedal on, a on si prial, aby ho vedel povedať tak dobre ako ho povedal jeho otec. Takže pravdepodobne už nebude v tej sile, ako sa prenáša generáciami, ale pokúsim sa ho vyrozprávať čo najlepšie, lebo vyjadruje a ilustruje pravdu, ktorú si prajem položiť na vaše srdcia dnes večer.

Ježiš ukončil svoju misiu na planéte Zem, kde mal ľudom zjaviť Božiu slávu a obnoviť ju v nich. Obidve fázy dokončil víťazným výkrikom: „Dokonané je!“ {Jn 19,30} Spomínate si... Aj tú druhú, v tom zmysle, že plne obnovil Božiu slávu v sebe v náš prospech, ale tiež tým, že urobil plné, kompletne a úplne dostačujúce opatrenie, aby sa mohla jeho sláva obnoviť v nás kvôli nemu. A keď celkom a bezchybne splnil svoje poslanie, vracia sa späť do neba a celý bezhriešny vesmír jasá. A keď sa približuje, počuť volanie: „Kto je to ten Kráľ slávy? {Žalm 24,8.10} „Kto je ten, čo má kráľovský charakter?“ A odpoveď prichádza. A otázka sa opakuje, nie preto, že by azda prvýkrát nepočuli či nerozumeli, ale preto, že chcú počuť zvelebovanie svojho Pána, ktorého z celého srdca milujú. Brány sa dokorán otvárajú a on vchádza dnu, a celé anjelské zástupy sa ponáhľajú pokloniť sa mu a uctiť si ho. No on... dvíha svoje ruky, nechce prijať ich pocty, kým nepočuje uistenie od Otca, že jeho obeť bola dostatočná, aby sme sa mohli s ním tam spojiť.

Takého Pána nemôžte inak, než si zamilovať. Počujem „amen“? {Amen} Takého Pána nemôžte inak, než si zamilovať.

A keď príde k Otcovi a ten ho ubezpečí, že urobil všetko potrebné, aby umožnil každému, kto príde k úpätiu kríža a prijme vierou to dvojité opatrenie milosti, aby tam bol s ním večne a videl ho takého, aký je, mohol hľadiť na jeho slávu a odrážal ju po celé nekonečné veky. Keď sa mu dostáva toto

uistenie, ide von a prijíma poklony a pocty anjelských zástupov... no nie skôr. A potom sa ho pýtajú ohľadom jeho poslania. Radi počúvajú príbehy o tom, ako dokonale, presvedčivo a nezvratne vyvrátil všetky diablove lži o Božom charaktere a ako dokonale zjavil pravdu. V srdciach všetkých anjelských zástupov zavládne radosť; keď si uvedomujú, ako nádherne Kristus zjavil Boží charakter padlému pokoleniu.

Ale potom, po nejakom čase, je tam skupina anjelov, ktorí medzi sebou zjavne o čomsi diskutujú. Jeden z nich zodvihne ruku, Pán mu dáva slovo a on hovorí: „*Pane, sme veľmi vďační za spôsob, akým si dokonale naplnil svoje poslanie zjaviť Otcov charakter. Sme veľmi vďační za spôsob, akým si vyvrátil a preukázal nesprávnosť diablových obvinení ohľadne Božieho charakteru. No máme obavy a iba premýšľame, kto na planéte Zem v tom bude pokračovať, keď si teraz tu? Pozri, my vieme, že satan sa nezmenil. Naďalej klame ohľadne toho, aký je tvoj a Otcov charakter. A neustále sa ťa snaží nesprávne vykresliť a odcudziť ľudí od teba tým, že ich presvedča, že ty naozaj nie si Bohom lásky. A tak si plne uvedomujeme, že na planéte Zem existuje reálna potreba, aby niekto naďalej zjavoval pravdu o tvojom charaktere. Kto to, prosím, teraz bude robiť, Pane? Máme obavy... Povedz nám, kto to teraz bude robiť?*“

A Ježiš odpovie: „*Nemusíte sa znepokojovať, zanechal som tam niekoľko vybratých mužov a žien. Je tam Peter, Jakub a Ján, potom Tomáš a...*“

Anjeli povedali: „*Nuž, Pane, vieš, práve toho sme sa obávali. My tých ľudí poznáme. Pane, poznáš Petra... Nebolo to ani tak dávno, čo ťa s preklínaním zapieral. A Jakub a Ján, tí synovia hromu, chceli priniesť oheň z neba a vypáliť celé mesto, lebo s nimi nezaobchádzali náležite. A Tomáš, vieš, ako dlho mu trvalo, kým niečomu uveril. Určite s takýmto nepočítaš. Čo ak ťa zradia? Chcem povedať... Máš aj nejaký plán B? Určite máš, musíš mať nejakú alternatívu, nejaký záložný plán. Myslím, že s nimi nemôžeš naozaj počítať - alebo áno?*“

A Pán povedal: „*Nuž, nemám len ich. Sú tam aj iní... Sú tam aj iní. Je tam Dávid, Mária, Štefan a Ondrej... Je tam Filip a tiež Leslie.*“

A anjel ho prerušil a povedal: „*Dobre, Pane, ty vieš, že nemáme tvoju predvídavosť, takže tých ľudí nepoznáme, no nie sú to všetko ľudské bytosti, tí, čo ich menuješ?*“

A Pán povedal: „*Sú.*“

A anjel povedal: „*Vieš, ešte stále máme starosti. Ešte stále máme starosti, lebo pozri... Sú o nich dosť zlé záznamy, Pane, sám vieš to. Všetci zhrešili a majú ďaleko od tvojej slávy. Určite nemôžeš závisieť od ľudských bytostí, aby zjavovali pravdu o tvojom charaktere. A vieš, že na konci tohto veľkého sporu musí byť niekto, kto zjaví svetu tvoj charakter. Práve to privedie všetko k veľkému vyvrcholeniu a záverečnému koncu. Preto ťa prosíme, povedz nám, máš aj záložný plán, však? Čo ak ťa zradia? Aký je ten plán B, Pane? Povedz nám... Iste máš aj záložný plán.*“

Chvíľu je ticho a Pán nakoniec povie: „*Nemám. Nemám nijaký záložný plán. Ja s nimi počítam. Nemôžu ma zradiť. Všetko je v stávke.*“

Povstali by ste so mnou k modlitbe?

Otče náš na nebesiach, prosíme, pomáhaj nám, aby sme ťa nezradili v týchto záverečných hodinách histórie Zeme, keď musíš mať ľud, aby hlásal každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu životne dôležité posolstvo a zjavil im tvoju lásku. Pane, je veľmi dôležité, aby sme boli takými ľuďmi. Pomôž nám, aby sme pre lásku Kristovu prišli k úpätiu kríža a prijali krv a vodu, pokoj a Duchu Svätého, odpustenie a silu, odpúšťajúcu milosť a uschopňujúcu milosť, aby sme pre Krista mohli urobiť to, čo on urobil pre nás. Prosíme ťa, Pane. Pomôž nám, aby sme ho nezradili. O to ťa prosíme v jeho mene. Amen.